

ср. са. ланка. Съ бладзи яболка те ранефъ. *ib.* 477. Да испечишъ до две морски риби, Да натошишъ крондилъ благо вино. *ib.* 604. Що е по-мило отъ майка, Що е по-благо (=сладко) отъ бѣлъ медъ, Що е по-бързо отъ коня. *З.* 142. Мене ме майка родила, Гюрге ми име тв-рила, Благо ме млеко банала—*В.* 72. 4) скромный: Какъ прѣзъ пости безъ ѣре, така и въ **благъ-день** безъ ѣре. *Ч.* 167. Въ радовныгъ седмици празнуаатъ благы-тъ срѣды и петъци. *ib.* 41 Попъ ялъ благо, село-то криво (*посл.*) *Ч.* 211. При томъ сельское блюдо (пърля, софра) въ **благдънь** никога не бива бесъ сирање и кисило млѣко. *Пж.* 38. „Попова звѣзда“ кѣту изтече, овчяри вѣкы ѣдѣтъ благо въ петъкъ вечеръ срѣшу сѣбботѣ. *ib.* 22. Въ петъкъ яде лештѣ, а въ благо мерджумекъ (*посл.*) *Ч.* 138. Благо масло въ зн. коровьяго м. *Гж.* 68—69.

Благуна *имя собств. жен.*: Благуно, благо яболко! Ручай, поручай яболко, Дур' да ти дойдить ягне-то Отъ Кара-орманъ крадено. *М.* 647.

Блаженъ *пр.* скромный (*син.* мръсенъ): Слѣдъ това ся намазва съ **блажно** или съ дръвено масло, гдѣ-то има киръ по свагъ-тѣ му. *Л. Д.* 1870 *р.* 92. Азъ несѣмъ срещалъ челякъ да знае францужки и да не ѣде въ петагъ **блажно**. *ib.* *р.* 169. Български селски варидби ся състомятъ въ **блажны** дни отъ мѣсо. *Пж.* 37. Зговорна дружина и въ пѣтъкъ **блажно** ядѣтъ. *Ч.* 161. Облизва ся, като, куче, (кога облизва) **блаженъ** саханъ. *Ч.* 200. И така (*Робенсынъ*) оскуднѣ презъ оня день отъ веселбата на **блажното**. *РА.* 43. Дявольтъ научилъ човѣците да ѣдатъ **блажно** и да пиятъ вино. *З.* 158. Въ нашето отечество постите бивать повече отъ **блажните** дни *З.* 247.

Блажж *гл. дл.* 1) обогощаю, ублажаю: Домашны-ты живины: кравы, козы, гаски и кокошкы имъ **блажатъ** и веселятъ кашъ-тѣ. *Л. Д.* 1870 *р.* 181. Пролѣтно слѣнце въздухъ **блажѣше** и зрацы в'тъмпицѣ ми проникнахъ. *Гж.* 55. 2) скромлюсь: Сетнѣ *Робенсынъ* яди това месо съ голѣмъ ницахъ, защо не бѣ **блажилъ** отколѣ. *РА.* 36. **Блажж** *са*—обогощаюсь: Между това отъ всяко нѣчто измыслено и измѣдрено вси ся **блажили** и поминували, а имя-то на измыслителя ся забуравяло. *Л. Д.* 1873 *р.* 172. Отъ разсипницы често ся **блажатъ** или такыва, кои-то нѣмать голѣмъ нужда, или чужденци. *ib.* *р.* 197. Хытри лъжци умѣли да ся **блажатъ** отъ тѣжъ общъ глупость. *ib.* 1874 *р.* 168.

Блазѣ *нар. употребительное* какъ восклицаніе: слава! счастье! Бладзе братѣ, сестра що послуша! Бладзе сестрѣ, що брата по-